

Anonymiserad version

Översättning

C-27/20 - 1

Mål C-27/20

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

21 januari 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Tribunal de grande instance de Rennes (Förstainstansdomstolen i Rennes (Frankrike))

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

7 juni 2019

Sökande:

PF

QG

Svarande:

Caisse d'allocations familiales d'Ille-et-Vilaine (CAF)

TRIBUNAL DE GRANDE INSTANCE DE RENNES
(FÖRSTAINSTANSDOMSTOLEN I RENNES)

PÔLE SOCIAL (AVDELNINGEN FÖR SOCIALRÄTTLIGA MÅL)

[...]

BESLUT

SÖKANDE

[...]

PF
Rennes

[...]
[...]
[...]
[...]
[...]

QG
Rennes
[...]

Svarande.

CAF D'ILLE-ET-VILAINE POLE JURIDIQUE
[,,] RENNES [...]

[...] **[Orig. s. 2]**

REDOGÖRELSE FÖR TVISTEN

Det framgår av handlingarna i målet att makarna PF och QG, båda franska medborgare, år 2011 deklarerade en beskattningsbar inkomst på 59 734 euro och år 2012 på 63 680 euro. De uppbar fullt familjetillägg med ett belopp på 458,02 euro i månaden för sina fyra minderåriga barn.

Utbetalningen av detta tillägg avbröts sedan QG, domare i första graden med tjänstgöring i domstol, förordnats som rättssekreterare vid Europeiska unionens domstol i Luxemburg [...] för en treårsperiod. Den nya tjänsten innebar att hans årliga nettolön ökade till 123 609 euro år 2015 och till 132 499 euro år 2016.

Sedan makarna återvänt till Frankrike och QG återupptagit sin tidigare tjänst från och med september 2017 – vilket medfört en betydande inkomstsänkning – tillställde makarna CAF [försäkringskassan] den 1 december 2017 en ansökan om familjetillägg med yrkande om att makarnas nuvarande inkomster skulle beaktas och att CAF härvid skulle underlåta att tillämpa bestämmelserna i artikel R 532-3 i code de la sécurité sociale (lagen om socialförsäkring) vari det föreskrivs att det kalenderår som utgör referensår är det näst sista året före betalningsperioden (i detta fall år 2015).

I skrivelse av den 24 januari [2018] meddelade CAF de l'Ille-et-Vilaine (försäkringskassan i Ille-et-Vilaine) att förmånen skulle betalas ut med ett månatligt belopp om 115,65 euro.

Genom rekommenderad försändelse med mottagningskvitto av den 20 februari 2018 väckte PF och QG talan vid tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes (domstol i första instans med behörighet i socialförsäkringsmål) med yrkande om dels att CAF:s beslut skulle ogiltigförklaras i den del familjetillägget fastställdes till ett månatligt belopp om 115,65 euro och med ett månatligt belopp om 462,62 euro från och med september 2017. Vidare yrkade makarna att familjetillägget skulle fastställas utifrån en omräknad inkomst på 63 680 euro samt för fyra barn till ett månatligt belopp om 462,62 euro (**mål 18/200**).

Genom rekommenderad försändelse med mottagningskvitto av den 13 maj 2018 väckte makarna ytterligare en talan vid tribunal aux affaires de sécurité sociale de

Rennes mot ett avslagsbeslut från commission de recours amiable (förlikningskommittén) av den 20 april 2018 (**mål 21800480**).

Makarna har gjort gällande att

– CAF åsidosatt artiklarna 20 och 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artikel 4 i förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen,

– för det fall osäkerhet råder om tillämpningen av unionsrätten ska en tolkningsfråga ställas till Europeiska unionens domstol, [...] [**Orig. s. 3**]

[...][förslag till formulering av tolkningsfrågan]

– det är uppenbart att artikel R 532-3 i code de la sécurité sociale är rättsstridig då den åsidosätter likabehandlingsprincipen.

Efter en sammanfattning av yrkandena daterad den 22 oktober 2018, vilken upprepades vid förhandlingen och vilken det uttryckligen hänvisas till, har sökandena anfört att de vidhåller sina ursprungliga yrkanden.

Caisse d’allocations familiales de d’Ille-et-Vilaine (CAF) har yrkat att rätten ska ogilla talan och fastställa beslutet från commission de recours amiable. Som grund anges att det inte föreligger något åsidosättande av unionsrätten och att bestämmelserna i artikel R 352-3 i code de la sécurité sociale måste tillämpas då de inte strider mot likabehandlingsprincipen.

SKÅL FÖR BESLUTET

Då målen är mycket lika och av hänsyn hänförliga till en god rättskipning ska mål 8.00200 och mål 18.00480 förenas.

Såvitt gäller beräkning av rätt till familjetillägg stadgas följande i artikel R 532-3 i code de la sécurité sociale:

Den inkomst som ska beaktas är den som uppburits under det kalenderår som utgör referensår. Det kalenderår som utgör referensår är det näst sista året före betalningsperioden.

Med förbehåll för vad som stadgas i artiklarna R. 532-4 – R. 532-8 och följande stycke i förevarande artikel, utgörs de inkomster som ska beaktas av den totala nettoinkomsten i varje kategori som används för att fastställa inkomstskatt enligt tabellen över inkomster som beskattas enligt en proportionerlig skatteskala eller som är föremål för definitiv källskatt på inkomster samt av inkomster som uppburits utanför Frankrike eller som utbetalats av en internationell organisation med undantag för barns inkomster som varit föremål för sambeskattning, efter

a) avdrag för underhållsfordringar enligt 2° i avsnitt II i artikel 156 i code général des impôts (lag om beskattning) jämte uppräkningsvillkor som föreskrivs i artikel 158.7 i code général des impôts,

b) skatteavdrag enligt artikel 157bis i code général des impôts till förmån för äldre personer och personer med funktionsnedsättning.

Följande ska även beaktas : **[Orig. s. 4]**

1° Efter avdrag enligt artikel 83 andra stycket punkt 3 i code général des impôts, ska det dagtraktamente som avses i artikel L 431-1.2 beaktas.

2° Lön enligt artikel 81 quater i code général des impôts.

Vid inkomstberäkningen ska förfallna livräntebelopp som avsatts till förmån för en person med funktionshinder och som nämns i artikel 199 septies (2°) i code général des impôts inte beaktas.

Härvid ska det bortses från de avdrag som gjorts enligt artikel 156-1 i code général des impôts för överföring av fastställda förluster från ett tidigare år än det aktuella.

När bidragstagarens eller dennes makes, makas eller sambos inkomster från referensåret inte härstammar från löneverksamhet och inkomsterna inte är kända vid ansökningstillfället eller vid den tidpunkt då en förnyad bedömning görs av bidragsrätten, ska de senast kända och enligt ovanstående stycken fastställda inkomsterna beaktas. De nämnda inkomsterna ska uppräknas med tillämpning av den genomsnittliga utvecklingen av hushållens årliga konsumentprisindex för det kalenderår som utgör referensår och som anges i den ekonomi- och finansrapport som är bilagd budgetlagen.

Vid samboende ska de samboendes totala respektive inkomster under referensåret beaktas : inkomsterna ska fastställas i enlighet med vad som stadgas i ovanstående stycken.

I artikel 49 i civilprocesslagen anges följande:

När en domstol prövar ett mål inom sitt kompetensområde ska den, även om detta innebär tolkning av ett avtal, pröva samtliga grunder som åberopats av försvaret med undantag för grunder som ger upphov till en fråga som omfattas av en annan domstols exklusiva behörighet.

När utgången i ett mål är beroende av en fråga som ger upphov till en allvarlig svårighet och frågan omfattas av förvaltningsdomstols behörighet ska den allmänna domstol vid vilken talan ursprungligen väckts överföra den till behörig förvaltningsdomstol med tillämpning av första avsnittet i bok III i code de justice administrative (lag om förvaltningsdomstolar) Nämnda domstol ska

vilandeförklara målet fram tills dess avgörande avkunnats avseende tolkningsfrågan.

Enligt artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt gäller följande:

Europeiska unionens domstol ska vara behörig att meddela förhandsavgöranden angående

- a) tolkningen av fördragen,*
- b) giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutas av unionens institutioner, organ eller byråer.*

När en sådan fråga uppkommer vid en domstol i en medlemsstat får den domstolen, om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande. [Orig. s. 5]

När en sådan fråga uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, ska den nationella domstolen föra frågan vidare till domstolen.

Om en sådan fråga uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat i fråga om en frihetsberövad person, ska domstolen meddela sitt avgörande så snart som möjligt.

Enligt artikel 45.2 i fördraget innebär den fria rörligheten för arbetstagare att all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet ska avskaffas vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor.

Tillämpningen av denna princip innebär att varje nationell åtgärd som förbjuder, gör det svårare eller mindre attraktivt att utöva dessa grundläggande friheter utgör inskränkningar i den fria rörligheten för arbetstagare. Medlemsstaterna har emellertid möjlighet att vidta nationella åtgärder om det mål som eftersträvas med åtgärderna utgör ett tvingande skäl av allmänintresse, om de är ägnade att säkerställa förverkligandet av det eftersträvade målet och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta, med beaktande av att nationell lagstiftning endast är ägnad att säkerställa förverkligandet av det eftersträvade målet om den verkligen svarar mot en önskan att uppnå detta på ett konsekvent och systematiskt sätt.

Det ska likaså erinras om att principen om icke-diskriminering som föreskrivs i artiklarna 45 och 49 i fördraget inte endast innebär ett förbud mot direkt eller öppen diskriminering på grund av nationalitet utan också mot varje form av dold diskriminering som, med tillämpning av andra särskiljningskriterier, i praktiken leder till samma resultat.

Frågan uppstår i förevarande mål huruvida den omtvistade bestämmelsen kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse eller om den är diskriminerande.

Mot bakgrund av den osäkerhet som råder och då en unionsmedborgare har rätt att, i alla medlemsstater, behandlas på samma sätt i rättsligt avseende som respektive medlemsstats egna medborgare som befinner sig i samma situation, vore det oförenligt med rätten till fri rörlighet att denne medborgare – i den stat han eller hon är medborgare – behandlas på ett mindre fördelaktigt än om han inte hade gjort bruk av de möjligheter som ges i fördraget i fråga om fri rörlighet. [En tolkningsfråga] ska därför hänskjutas till Europeiska unionens domstol.

[...]

MOT BAKGRUND AV OVANSTÅENDE

Hänskjuter rätten [...] [Orig. s. 6]

[...]

följande fråga till Europeiska unionens domstol:

”Ska unionsrätten, särskilt artiklarna 20 och 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, samt artikel 4 i förordning nr 883/2004 och artikel 7 i förordning nr 492/2011, tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom artikel R 532–3 i lagen om social trygghet, i vilken det kalenderår som ska utgöra referensår för beräkning av familjeförmåner definieras som det näst sista året före betalningsperioden, när tillämpningen av denna bestämmelse – i en situation där den bidragsberättigades inkomster först ökat väsentligt i en annan medlemsstat och därefter minskat betydligt [till följd av att] vederbörande återvänt till sin ursprungsmedlemsstat – leder till att den bidragsberättigade, till skillnad från en i landet bosatt person som inte utövat sin rätt till fri rörlighet, helt eller delvis berövas rätt till familjeförmåner?”

- Vilandeförklarar de mål som anhängiggjorts av QG och PF,

[...] [processuella frågor]